DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 29. SEPTEMBER 1976 [1]

Carmelo Morello
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 9/76

Sammendrag

Tjenestemænd — søgsmål — retsakt anfægtet som følge af manglende begrundelse — mulighed for stadfæstelse uden retlig eller faktisk vildfarelse — afvisning (Tjenestemandsvedtægtens artikel 91)

En sagsøger kan ikke have nogen berettiget interesse i en annullation som følge af en manglende eller utilstrækkelig begrundelse af en afgørelse, hvis indhold han allerede nu er sikker på vil kunne stadfæstes uden nogen retlig eller faktisk vildfarelse.

I sag 9/76

CARMELO MORELLO, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, repræsenteret af Marcel Grégoire og Edmond Lebrun, advokater i Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent Thomas F. Cusack, som befuldmægtiget, bistået af Alain van Solinge, medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos sin juridiske konsulent Mario Cervino, Bâtiment CFL, place de la Gare,

sagsøgt,

angående annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomiteen for visse interne udvælgelsesprøver om ikke at opføre sagsøgeren på listen over ansøgerne og

1 — Processprog: Fransk.

følgelig om annullation af disse udvælgelsesprøver og de udnævnelser, der er sket som følge heraf,

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden H. Kutscher, dommerne P. Pescatore og M. Sørensen,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte
følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retforhandlingernes forløb samt parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

1. Den 13. august 1975 søgte sagsøgeren, der er italiensk statsborger og tjenestemand i lønklasse A 6 med tjeneste i generaldirektoratet for konkurrence, om deltagelse i de interne udvælgelsesprøver på grundlag af kvalifikationsbeviser og mundtlige prøver nr. KOM/668/74 og KOM/669/74, som vedrørte to ledige stillinger i stillingsgruppe A 5/A 4 med tjenestested i Kommissionens sikkerhedskontor i Bruxelles. I henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven:

— var de med stillingerne forbundne arbejdsområder angivet således:

»Udførelse efter almindelige retningslinjer af planlægnings- og forskningsopgaver med særligt henblik på at sikre overholdelse af sikkerhedsbestemmelserne og udarbejde de fornødne forslag og foranstaltninger for, at der skabes de nødvendige sikkerhedsforhold med hensyn til Kommissionens, dens tjenesters og indretningers gnidningsløse funktion, samt til beskyttelsen af dens personale, dens ejendom, dens dokumenter og oplysninger«;

— ansøgerne skulle blandt andet godtgøre, at have »indgående erfaring af betydning for arbejdet, helst erhvervet i en regerings eller international institutions tjeneste«.

Den formular, sagsøgeren anvendte til sin ansøgning, indeholdt en rubrik med bemærkningen »tidligere beskæftigelse, herunder arbejde ved De europæiske Fællesskaber«, hvori sagsøgeren anførte følgende:

Stillingsbetegnelse og arbejdsgiver	fra	til	Arbejdets art
Bestyrer i en landbrugsvirksomhed og i landbrugskooperativer tilhørende Orazio Morello	1. 1. 1962	31. 10. 1965	Administration, budget, kontrol, med et arbejdsområde som en direktør
Indenrigsministeriet — kommunalsekretær	11. 7. 1966	31. 1. 1973	Administration, juridisk kontrol, notarialopgaver, juridisk konsulent i kommunaladministrationen. — Budgetkontrol — personalechef.
Fuldmægtig med inspektionsopgaver i EØF-generaldirektoratet for konkurrence — direktoratet for inspektion — afdelingen for inspektion	1. 2. 1973		Inspektion af virksomheder med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86

Ved skrivelse af 3. november 1975 meddelte lederen af afdelingen »ansættelse, udnævnelser, forfremmelser« sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen for de nævnte udvælgelsesprøver efter en gennemgang af ansøgningerne havde besluttet, at han ikke kunne få adgang til udvælgelsesprøven.

Den 29. januar 1976 indgav sagsøgeren den foreliggende klage.

Ved skrivelse af 12. februar 1976 underrettede samme kontorchef sagsøgeren om, at den omtvistede afgørelse i henhold til udvælgelseskomiteens rapport »i forbindelse med [nærværende udvælgelsesprøve] navnlig« var begrundet med »manglende indgående erfaring af betydning for arbejdet, helst erhvervet i en regerings eller en international institutions tjeneste«.

2. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (anden afdeling) besluttet at åbne den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Domstolen

1. annullerer beslutningen fra udvælgelseskomiteen for de interne udvælgelsesprøver KOM/668/74 og KOM/669/74, hvorefter sagsøgeren er blevet nægtet adgang til de nævnte udvælgelsesprøver,
2. annullerer udvælgelsesprøverne KOM/668/74, og KOM/669/74 og de udnævnelser, som er sket som følge af disse prøver,
3. pålægger sagsøgte at afholde sagsomkostningerne. *Kommissionen* har i sit svarskrift nedlagt påstand om, at Domstolen
   - hvad angår klagens første søgsmålsgrund: afviser sagen,
   - hvad angår klagens anden søgsmålsgrund: frifinder Kommissionen,
   - idømmer sagsøgeren sagsomkostningerne.

I duplikken har Kommissionen erklæret, at den ikke opretholder sin afvisningspåstand.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender fremsat under skriftvekslingen

1. Første søgsmålsgrund: Overtrædelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25 og

af artikel 5 i bilag III, da skrivelsen af 3. november 1975 ikke angiver grunden til, at udvælgelseskomiteen ikke opretholder sagsøgerens ansøgning.

A — Vedrørende formaliteten

I svarskriftet har *Kommissionen* mod denne søgsmålsgrund gjort to formalitetsindsigelser gældende, støttet på henholdsvis:

— at sagsøgeren ikke har overholdt påbudet i tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 2 ved ikke at have indbragt en klage for ansættelsesmyndigheden før sagsanlægget, og

— den omstændighed, at sagsøgeren ikke længere har interesse i at anføre søgsmålsgrunden, idet udvælgelseskomiteens begrundelse blev meddelt ham i skrivelsen af 12. februar 1976.

Parterne har udførligt drøftet disse indsigelser i svarskriftet og i replikken. I duplikken har *Kommissionen* imidlertid erklæret, at den ikke opretholder dem.

B — Vedrørende realiteten

Sagsøgeren har gjort gældende, at tjenestemandsvedtægtens artikel 25 forlanger, at »enhver afgørelse, der indebærer et klagepunkt, skal begrundes«. Desuden har Domstolen statueret, at det første stadium i en udvælgelseskomités arbejde »især ved en udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser« består »i en sammenholdelse af de af ansøgerne fremlagte kvalifikationsbeviser med de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fordrede kvalifikationer«, og denne sammenholdelse »sker på grundlag af objektive kriterier, som i øvrigt er kendt af enhver af ansøgerne, for så vidt de angår ham«, og hvis resultater derfor skal »begrundes på fyldestgørende måde« (dom af 15. marts 1973, Marcato, 37/72, Sml. s. 369; dom af 4. december 1975, Costacurta, 31/75, Sml. s. 1571).

Kommissionen har forklaret, at udvælgelseskomiteen, som det fremgår af skrivelsen af 12. februar 1976, har begrundet den omtvistede afgørelse, hvorfor søgsmålsgrunden må forkastes.

Sagsøgeren har svaret, at søgsmålsgrundens berettigelse allerede følger af, at det må antages, at »en afgørelses indhold retligt i forhold til adressaten er det, der fremgår af meddelelsen«, således at den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde ikke kan antages at have været begrundet.

Dersom Domstolen ikke skulle tilslutte sig denne opfattelse, må det under alle omstændigheder siges, at den begrundelse, som senere blev meddelt sagsøgeren, retligt set ikke er fyldestgørende. Udvælgelseskomiteen indskrænkede sig til at gentage ordene i meddelelsen om udvælgelsesprøven uden at sige noget om sagsøgerens personlige situation. Dens rapport — som sagsøgeren vedlægger som bilag til sin replik — indeholder ikke den mindste sammenligning af ansøgningerne, hverken af sagsøgerens og de andre tjenestemænds, der ikke kom i betragtning, eller af ansøgningerne fra de ansøgere, som fik adgang til udvælgelsesprøverne.

Kommissionen har svaret, at den opfattelse, som sagsøgeren først og fremmest gør gældende, frakender administrationen muligheden for at rette alle administrative eller redaktionelle fejl, selv skrivefejl. Dersom der gives underretning om en afgørelses begrundelse efter meddelelsen af dens indhold, krænkes tjenestemanden ikke, såfremt begrundelsen faktisk blev formuleret af beslutningstageren, da beslutningen blev taget. I den foreliggende sag blev sagsøgeren stillet tilfreds ved indholdet af skrivelsen af 12. februar 1976; under disse omstændigheder følger det af Domstolens praksis, at søgsmålsgrunden savner grundlag (jf. dom af 12. december 1967, Bauer, 15/67, Sml. 1965-1968, s. 419; dom af 30. oktober 1969, Rettweger, 33/68, Recueil s. 398).

Når det klart fremgår af ansøgningen, at den pågældende ikke har erhvervet den

fornødne faglige erfaring, er det tilstrækkelig med en begrundelse, hvorved udvælgelseskomiteen gentager indholdet af meddelelsen om udvælgelsesprøven. Endelig fremgår det af de passager i Costacurta-dommen, som sagsøgeren har omtalt, at udvælgelseskomiteen ikke var forpliget til at foretage en sammenlignende undersøgelse af ansøgernes akter.

2. Anden søgsmålsgrund: Overtrædelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25 og af artikel 5 i bilag III, da den omtvistede afgørelse er støttet på en faktisk vildfarelse

Sagsøgeren har anført, at han, i modsætning til udvælgelseskomiteens opfattelse, har godtgjort at have den fornødne faglige erfaring. Til støtte herfor har han gengivet oplysningerne i sin ansøgning, der er anført ovenfor, og tilføjet, at det personale, som han som kommunalsekretær skulle lede, også indbefattede det kommunale politi.

Efter *Kommissionens* opfattelse fremgår det klart af sammenligningen mellem beskrivelsen af de pågældende opgaver med de i ansøgningen nævnte kvalifikationsbeviser, at sagsøgeren ikke havde erhvervet »indgående erfaring af betydning for arbejdet«.

Sagsøgeren har svaret, at denne lakoniske udtalelse er utilstrækkelig til forkastelse af søgsmålsgrunden. Desuden er den urigtig:

— I medfør af visse bestemmelser i italiensk lovgivning — som sagsøgeren opregner, og som erklærer sig rede til at fremlægge, såfremt Domstolen ønsker det —, er kommunalsekretæren, der er tjenestemand og arbejds- og stillingsmæssigt underlagt indenrigsministeriet:
  — ansvarlig for udøvelsen af de politimæssige opgaver, som er pålagt kommunerne, herunder opretholdelsen af den offentlige orden og sikkerhed på kommunens beboede områder, og han
  — har i denne egenskab ledelsen af det kommunale politi, der også har kriminalpolitimæssige opgaver, og
  — skal samarbejde med borgmesteren ved forberedelsen dels af de nødvendige politimæssige påbud til opretholdelsen af den offentlige orden, borgernes sikkerhed samt beskyttelsen af deres ejendom, og dels i nødstilfælde af instrukser om den offentlige sikkerhed og sundhed, samt er
  — ansvarlig for opbevarelsen af alle kommunens dokumenter.

  I opregningen af disse funktioner genfinder man de elementer, der er afgørende for de områder, som var beskrevet i meddelelsen om de omtvistede udvælgelsesprøver.
— Det forholder sig på samme måde, for så vidt angår sagsøgerens nuværende arbejde i Kommissionen, som navnlig indebærer, at han har adgang til samtlige virksomheders bøger og papirer (artikel 14 i Rådets forordning nr. 17) og forpligtelse til at opbevare dem således, at der ikke kan ske brud på forretningshemmeligheden.

Kommissionen har svaret, at sagsøgeren intetsteds i sin ansøgning har anført, at han har udført politimæssige opgaver. Det er vanskeligt at anse denne undladelse for uagtsom. Sagsøgeren var faktisk ganske klar over betydningen af en sådan tjeneste i forhold til de i meddelelsen om udvælgelsesprøven opstillede betingelser.

Den erfaring, som han havde erhvervet i generaldirektoratet for konkurrence, kan ikke tilnærmelsesvis sidestilles med udarbejdelse og gennemførelse af sikkerhedsbestemmelser for personer og ejendom. Hvad angår fortroligheden i arbejdet, er det noget, som kræves af alle Fællesskabernes ansatte.

IV — Mundtlige forhandlinger

Parterne har afgivet deres mundtlige indlæg i retsmødet den 1. juli 1976. Ved

denne lejlighed har de navnlig anført følgende:

Sagsøgeren har gjort gældende, at begrundelsen for udvælgelseskomiteens afgørelse, i den form, hvori den blev meddelt sagsøgeren i skrivelsen af 12. februar 1976, ikke gør det muligt for Domstolen at efterprøve afgørelsens lovlighed. Faktisk er det uvist, om udvælgelseskomiteen fandt, at arbejdet som kommunalsekretær i Italien ikke indebar sikkerhedsmæssige opgaver, eller om den fandt, at arbejdet, skønt det indeholdt sådanne opgaver, ikke medførte den krævede erfaring.

Udvælgelseskomiteen var bekendt med, at det nævnte arbejde indebar disse opgaver, idet sagsøgeren i august 1975 havde en samtale med formanden for udvælgelseskomiteen — som også er direktør for Kommissionens sikkerhedskontor — hvorunder sagsøgeren detaljeret gjorde rede for det arbejde, han havde haft i Italien, navnlig de politi- og sikkerhedsmæssige opgaver, som det havde medført. Sagsøgeren tilbød at bevise dette ved at føre den nævnte direktør som vidne.

For øvrigt måtte en af udvælgelseskomiteens medlemmer som italiensk statsborger have vidst, hvori det pågældende arbejde bestod.

Endelig var udvælgelseskomiteen i medfør af ordlyden i meddelelsen om udvælgelsesprøven beføjet til ved en samtale med ansøgerne at undersøge de eksamensbeviser og andre faglige referencer samt forklaringerne fra ansøgerne vedrørende de kvalifikationer, som de mente at kunne anføre.

Kommissionen har givet en detaljeret beskrivelse af kvalifikationerne hos de tre ansøgere, som fik tilladelse til at deltage i prøven, og har understreget, at de var betydeligt bedre end sagsøgerens.

Den gør gældende, at de italienske kommuner, hvor sagsøgeren havde udført det pågældende arbejde, var meget små, da de har et indbyggerantal på mellem 5 371 og 824.

Generaladvokaten har afgivet sit forslag til afgørelse i retsmødet den 16. september 1976.

Præmisser

1 I denne sag er der nedlagt påstand om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomiteen for de interne udvælgelsesprøver ved Kommissionen nr. KOM/668/74 og KOM/669/74 om ikke at lade sagsøgeren få adgang til disse udvælgelsesprøver og som følge heraf annullation af selve udvælgelsesprøverne samt af de udnævnelser, som de har medført;

2 sagsøgeren har med henblik herpå gjort to søgsmålsgrunde gældende, nemlig dels, at afgørelsen ikke er begrundet, eller at begrundelsen i hvert fald er utilstrækkelig, og dels, at den er truffet på et forkert grundlag;

3 da disse to søgsmålsgrunde er nært forbundet, kan de behandles samlet.

4 I henhold til meddelelserne om gennemførelsen af de omtvistede udvælgelsesprøver angik disse to ledige stillinger i stillingsgruppe A 5/A 4 med tjeneste i Kommissionens sikkerhedskontor i Bruxelles, og arbejdet bestod navnlig i at sikre overholdelsen af sikkerhedsbestemmelserne og i at udarbejde de fornødne forslag og foranstaltninger på dette område, idet ansøgerne blandt andet skulle godtgøre at have en »indgående erfaring« i dette arbejde;

5 ved skrivelse af 3. november 1975 meddelte administrationen sagsøgeren udvælgelseskomiteens afgørelse om, at han ikke kunne have adgang til udvælgelsesprøverne;

6 først i en skrivelse af 12. februar 1976, altså senere end sagsanlægget, har Kommissionen meddelt sagsøgeren, at udvælgelseskomiteens afgørelse »navnlig« hvilede på den betragtning, at han ikke opfyldte dette krav, hvilket sagsøgeren har bestridt under henvisning til, at han, således som han har angivet i sin ansøgning, — fra 1966 til 1973 arbejdede som kommunalsekretær i visse italienske kommuner — som han ikke bestrider er meget små — og herefter arbejdede i Kommissionen som fuldmægtig med den opgave at foretage inspektion af medlemsstaternes virksomheder med henblik på anvendelsen af EØF-traktatens artikel 85 og 86;

7 det at sagsøgeren har anført, at de opgaver, som påhviler kommunalsekretæren i henhold til italiensk lovgivning, indeholder politimæssige beføjelser og ansvar for opbevaring af kommunens dokumenter, medens hans arbejde ved Kommissionen indebærer adgang til alle en virksomheds bøger og papirer, samt forpligtelse til at opbevare disse akter således, at der ikke sker brud på forretningshemmeligheden.

8 Meddelelserne om udvælgelsesprøve indeholder meget specielle egnethedskriterier, hvilket både ses af beskrivelsen af de med de stillinger, for hvilke der er udskrevet udvælgelsesprøve, forbundne opgaver og af kravet om »indgående erfaring« på dette særlige område;

9 under hensyn til disse krav forekommer det klart, at sagsøgeren i betragtning af det arbejde, som han tidligere havde haft på nationalt plan, og som han for øjeblikket udfører ved Kommissionen, ikke var egnet til at udøve de med de pågældende stillinger forbundne opgaver;

10 følgelig har udvælgelseskomiteen ved at udelukke sagsøgeren fra udvælgelsesprøven ikke overskredet grænserne for det skøn, som den havde fået overdraget i meddelelserne om udvælgelsesprøve;

11 herefter ses sagsøgeren ikke at have nogen berettiget interesse i en annullation som følge af en manglende eller utilstrækkelig begrundelse af en afgørelse, hvis indhold han allerede nu er sikker på vil kunne stadfæstes uden nogen retlig eller faktisk vildfarelse af en ny udvælgelseskomité, som kunne tænkes nedsat som følge af en sådan annullation;

12 sagsøgte må herefter frifindes.

Vedrørende sagsomkostningerne

13 Sagsøgeren har tabt sagen;

14 i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom;

15 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid i sager anlagt af Fællesskabernes ansatte de af dem selv afholdte udgifter.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**
2. **Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.**

Kutscher Pescatore Sørensen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. september 1976.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Formanden for anden afdeling